

hvilken Virksomheden har indsendt sit Regnskab til Tilsynsraadet, maa anses for fyldestgørende, være afhængig af Raadets Skøn, fordi Loven jo ikke forudsætter, at nogen sagkyndig Bogholder er Medlem af Raadet. Mindretallet henviser derimod, hvor der paa dette Punkt er Uoverensstemmelse mellem Raadets og Virksomhedens Opfattelse, Afgørelsen til en statsautoriseret Revisor.

Ændringsforslag Nr. 7 tilsigter at give den Virksomhed, der skal røbe sine tekniske Hemmeligheder for en Myndighed, Valget mellem tre saadanne Myndigheder, der fra Statens Synspunkt hver for sig i lige Grad maa anses for betryggende, medens man finder det stemmende med Billighed, at der indrømmes Virksomheden et Valg.

Ændringsforslag Nr. 8 tilsigter at begrænse de Oplysninger angaaende tekniske Hemmeligheder, Virksomheden skal være forpligtet til at meddele Direktøren for Statsprøveanstalten eller en tilsvarende Myndighed, til saadanne, der kan have Betydning for Beregningen af Produktionsomkostningerne, da Oplysning om dette Forhold er den eneste Anledning for Loven til at kræve tekniske Hemmeligheder udleyeret.

Efter Ændringsforslag Nr. 10 skal Raadet, hvis det gennem en Undersøgelse af vedkommende Bedrifts Forhold kommer til Erkendelse af, at Bedriften i Henhold til Lovforslagets § 1 — i Mindretallets Affattelse — bør underkastes Tilsyn i Forbrugernes Interesse, indberette herom til Handelsministeren. Indberetningen skal vedlægges fornødent Bevismateriale samt Virksomhedens Udtalelse om Indstillingen, hvorefter Handelsministeren tager Beslutning om, hvorvidt han finder Anledning til at fremsætte Lovforslag paa Rigsdagen.

Først med Indbringelsen af et saadant Lovforslag træder det politiske Moment til og da under fuld Offentlighed og Ansvar, altsaa saaledes som en konstitutionel Forfatning og parlamentarisk Statskik kræver det.

Hensigten med Ændringsforslag Nr. 11 er saa vidt muligt at værne den mellemstore og lille Bedrift mod at falde for en Prisregulering, der er fastsat paa Basis af Produktionsomkostninger, beregnede efter en nyanlagt Stordrifts Omkostninger.

Ændringsforslag Nr. 12 skærper Straffebestemmelserne for Indiskretioner med Hensyn til Sager, Tilsynsraadet maatte have haft under Behandling, hvorved Mindretallet foruden den efter Sagens Natur paakrævede Strafudmåling tillige ønsker at give Stødet til en kraftigere Afstraffelse af Misbrug af denne Art, hvis alt for lemfældige Behandling efter Mindretallets Mening er Grunden til deres hyppige Forekomst.

Mindretallets Ændring Nr. 13 kræver enhver Sag henhørende under Loven, der af Raadet er henvist til retslig Behandling, afgjort ved Dom, fordi Mindretallet anser det for umoralsk, at den skal kunne afgøres ved Overenskomst med Raadet, hvilket i Praksis vil sige, at tiltalte, naar han bliver klar over, at han ikke kan undgaa Domfældelse, kan standse Sagen ved at betale en Bøde efter Overenskomst med Raadet.

Som ovenfor fremhævet udtaler Flerparten, at det indser „Nødvendigheden af, at der straks skrides til en Lovgivning, som giver Samfundet Indseende med, hvorledes Truster og trustlignende Virksomheder udnytter deres Stilling“. Overfor denne Udtalelse finder Mindretallet Anledning til at bemærke, at hvilken Stilling man end indtager i Spørgsmaalet om Samfundets Ret og Pligt til Indseende med denne Art Forretninger, maa det nuværende Øjeblik til at lovgive i dette Spørgsmaal anses for det uheldigst mulige, fordi paa den ene Side Landets Velfærd er afhængig af Produktionens Genoptagelse efter en Maalestok, som udelukkende kan ventes ved Anvendelse af det private Initiativ, medens paa den anden Side Produktionen er stillet mellem vigende Markeder og stigende Lønkrav, hvortil kommer Usikkerheden i Henseende til Adgang til Raastoffer og til mangfoldige